

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomości oddanego mu protokólnie w imieniu Skarbu Państwa.

2. W ramach planu gospodarczego i finansowego przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Majątek ruchomy przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje się przedsiębiorstwu na własność.

4. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania.

5. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w Zarządzie i użytkowaniu przedsiębiorstwa, wykazuje się w aktywach przedsiębiorstwa tak, jak gdyby stanowił jego własność.

6. Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości majątku nieruchomości, stanowiącego własność Skarbu Państwa, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwo przedstawia do zatwierdzenia Ministra Żegluga bilans, sprawozdanie z działalności, wnioski o podziale zysków lub pokryciu strat, plany finansowo-gospodarcze i inwestycyjne.

2. Zasady prowadzenia księgowości, terminy sporządzania bilansów, planów finansowo-gospodarczych i inwestycyjnych oraz tryb ich zatwierdzania jak również sposób podziału zysków lub pokrycia strat, zasady tworzenia funduszy specjalnych oraz sposobu ich użycia i deponowania, ustalają odrębne przepisy, rozporządzenia i zarządzenia właściwych władz.

§ 16. Kontrola nad przedsiębiorstwem przeprowadzana będzie przez właściwego Ministra jako władzę nadzorczą. Kontrola ta dotyczyć będzie:

1. zgodności działania przedsiębiorstwa z planem finansowo-gospodarczym,

2. przestrzegania obowiązujących przepisów rachunkowych,

3. przestrzegania wytycznych i poleceń władz nadzorczych.

Kontrola działalności przedsiębiorstwa, przewidziana przepisami specjalnymi, dokonywana będzie zgodnie z tymi przepisami.

Rozdział IV.

Likwidacja i przekształcenie przedsiębiorstwa.

§ 17. Likwidacja lub przekształcenie przedsiębiorstwa następuje na podstawie zarządzenia Ministra Żegluga wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

520.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 sierpnia 1948 r.

o nadaniu Funduszowi Zasiłków Rodzinnych statutu.

Na podstawie art. 1 ust. 4 dekretu z dnia 28 października 1947 roku o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 414) nadaje Funduszowi Zasiłków Rodzinnych statut, dołączony do zarządzenia niniejszego,

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1.1.1948 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z Edmund Giebartowski
Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 sierpnia 1948 r.

Statut Funduszu Zasiłków Rodzinnych.

§ 1. Fundusz Zasiłków Rodzinnych, utworzony na podstawie dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 414), jest osobą prawną prawa publicznego.

2. Za zobowiązania, powstałe przy wykonywaniu ubezpieczenia rodzinnego, Fundusz Zasiłków Rodzinnych odpowiada swoim majątkiem.

§ 2. 1. Administrację Funduszu Zasiłków Rodzinnych wykonywa Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz ubezpieczalnie społeczne.

2. W sprawach, nieunormowanych niniejszym statutom, do Funduszu Zasiłków Rodzinnych stosuje się odpowiednio przepisy statutu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 3. 1. Do zadań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie ubezpieczenia rodzinnego należy wykonywanie wszelkich czynności, poza czynnościami wykonywanymi przez ubezpieczalnie społeczne (§ 4 statutu), oraz normowanie, koordynowanie, kontrolowanie i usprawnianie działalności ubezpieczalni społecznych.

2. W szczególności do zadań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy:

- zarząd Funduszem Zasiłków Rodzinnych,
- sporządzanie planów finansowych, budżetów i zamknięć rachunkowych,
- wypłata zasiłków rodzinnych osobom uprawnionym do rent z ubezpieczenia od wypadków i chorób zawodo-

wych oraz do rent (zaopatrzeń) z ubezpieczenia emerytalnego robotników i pracowników umysłowych,

- wymiar, pobór i kontrola składek opłacanych centralnie,
- rozliczenia z pracodawcami z tytułu wypłaty zasiłków rodzinnych pracownikom, za których składki są opłacane centralnie,
- rozliczenia z ubezpieczalniami społecznymi z tytułu składek, świadczeń i kosztów administracyjnych,
- rozliczenia z instytucjami (funduszami), wypłacającymi zasiłki rodzinne osobom pobierającym zaopatrzenia lub renty,
- kontrola wypłat zasiłków rodzinnych dokonywanych przez instytucje wymienione w § 6,
- przedstawianie w trybie § 34 i 61 statutu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosków Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wysokości ryczałtu dla instytucji ubezpieczeń społecznych za wykonywanie czynności w zakresie ubezpieczenia rodzinnego.

3. Ponadto do zadań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należą czynności wymienione w § 6 ust. 3.

§ 4. 1. Do zadań ubezpieczalni społecznych w zakresie ubezpieczenia rodzinnego należy, z zastrzeżeniem przepisów § 3:

- wymiar, pobór i kontrola składek i odsetek za zwłokę,
- ustalenie prawa do świadczeń,
- wypłata zasiłków rodzinnych osobom uprawnionym do nich z tytułu zatrudnienia lub pobierania zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, oraz kontrola uprawnień tych osób,
- przyznawanie i udzielanie wyprawek niemowlęcych,
- rozliczenia z pracodawcami, którym powierzono wypłatę zasiłków rodzinnych na podstawie art. 9 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym oraz kontrola ich czynności.

2. Przy wykonywaniu zadań, określonych w ust. 1, ubezpieczalnie społeczne stosują odpowiednio przepisy swoich statutów.

§ 5. 1. Wypłata zasiłków rodzinnych osobom uprawnionym do zaopatrzeń emerytalnych i sierocych z funduszy państwowych, samorządowych lub instytucji publiczno-prawnych należy do instytucji wypłacających te zaopatrzenia.

2. Ponadto instytucje, wymienione w ust. 1, mogą spełniać czynności, określone w § 6 ust. 4.

§ 6. 1. Czynności, określone w § 4 ust. 1 lit. b), c) i d), w stosunku do osób zwolnionych od obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa w ubezpieczalni społecznej (art. 6 b i 297 ustawy o ubezpieczeniu społecznym), spełniają instytucje udzielające we własnym zakresie tym osobom świadczeń na wypadek choroby i macierzyństwa.

2. Na wniosek instytucji, wymienionych w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej powierzyć im wykonywanie czynności, określonych w § 4 ust. 1 lit. b), c) i d), w stosunku do osób podlegających obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa w ubezpieczalni społecznej.

3. Czynności, określone w § 4 ust. 1 lit. b), w stosunku do osób uprawnionych do świadczeń rodzinnych z tytułu pobierania renty lub zaopatrzenia z ubezpieczenia emerytalnego lub od wypadków i chorób zawodowych spełnia Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w stosunku do osób uprawnionych do świadczeń rodzinnych z tytułu pobierania pensji z ubezpieczenia dodatkowego — Spółka Bracka.

4. Na wniosek instytucji, wymienionych w § 5, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej powierzyć im spełnianie czynności, określonych w § 4 ust. 1 lit. b) w stosunku do osób uprawnionych do świadczeń rodzinnych z tytułu pobierania zaopatrzenia z danej instytucji.

5. Instytucje, spełniające zastępcze czynności ubezpieczalni społecznej w zakresie ubezpieczenia rodzinnego (ust. 1—4), mają prawa i obowiązki ubezpieczalni społecznej, a decyzje ich w tym zakresie uważa się za decyzje ubezpieczalni społecznej.

6. Odwołania pracowników od decyzji w sprawie świadczeń rodzinnych, wydanych przez instytucje, wymienione w ust. 1 i 2, rozpatruje komisja rozjemcza tej ubezpieczalni społecznej, w okręgu której mieszka osoba wnosząca odwołanie. W sprawach tych odwołań stosuje się odpowiednio tryb postępowania, określony w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 marca 1947 r. o postępowaniu komisji rozjemczych ubezpieczalni społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 161).

7. Odwołania osób, pobierających zaopatrzenia lub renty, od decyzji w sprawie świadczeń rodzinnych, wydanych przez instytucje, wymienione w ust. 3 i 4, rozstrzygane są w trybie określonym w prawie o sądach ubezpieczeń społecznych.

§ 7. Dochody Funduszu Zasiłków Rodzinnych stanowią:

- składki opłacane przez pracodawców,
- wpłaty instytucji wypłacających zaopatrzenia emerytalne i sieroce, albo okresowe świadczenia pieniężne z tytułu ubezpieczeń społecznych,

- c) wpływy z oprocentowania kapitałów, odsetek za zwłokę, darów, zapisów, ofiar i grzywien,
- d) inne dochody z posiadanego majątku.

§ 8. 1. Z Funduszu Zasiłków rodzinnych pokrywa się:

- a) wydatki na zasiłki rodzinne,
- b) koszty wyprawek niemowlęcych,
- c) wszelkie inne koszty, związane z wykonywaniem ubezpieczenia rodzinnego.

2. Fundusz Zasiłków Rodzinnych korzysta z gwarancji Skarbu Państwa przy zaciąganiu pożyczek, koniecznych dla zapewnienia bieżącej wypłaty świadczeń.

§ 9. 1. Nadzór nad czynnościami w zakresie ubezpieczenia rodzinnego instytucyj, wymienionych w §§ 3 i 4, sprawuje Minister Pracy i Opieki Społecznej, a nad czynnościami instytucyj, wymienionych w §§ 5 i 6 ust. 1, 2, 4 — Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

2. Plan finansowy oraz budżet Funduszu Zasiłków Rodzinnych zatwierdza Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

3. Bezpośredni nadzór Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nad ubezpieczalniami społecznymi obejmuje również ich działalność w zakresie ubezpieczenia rodzinnego.

§ 10. Statut niniejszy obowiązuje od dnia 1 stycznia 1948 roku.

521.

I N S T R U K C J A

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 12 lipca 1948 r.

wydana w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu do zarządzenia z dnia 20.II. 1948 r. o hurtowym obrocie zbożem siewnym.

Stosownie do § 9 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.II. 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o hurtowym obrocie zbożem siewnym (Monitor Polski Nr. 52, poz. 299), ustala się następujące ceny dla zbóż siewnych kwalifikowanych, na sezon jesienny 1948 r. oraz lata następne, aż do odwołania.

A. Dla producenta.

1) cena podstawowa:

- a) za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego i owsa w stopniu superelity, elity oryginału i pierwszego odsiewu, kwota, jaką płać Polskie Zakłady Zbożowe za zboże konsumcyjne tego samego gatunku producentowi przez przedsiębiorstwa posiadające zezwolenie „B” lub „C”.

2) dodatki kwalifikacyjne:

- a) za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego, owsa w stopniu superelity, elity i oryginału 15% ceny,
- b) za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego, owsa w stopniu I odsiewu 10% ceny.

B. Dla hodowcy.

- 1) Przedsiębiorstwo uprawnione do prowadzenia handlu zbożem siewnym kwalifikowanym pobiera od nabywcy na rzecz hodowcy opłatę licencyjną,
- 2) opłata licencyjna za zboże siewne kwalifikowane wynosi: za każde 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego i owsa w stopniu superelity, elity 10% ceny za taką samą ilość pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia ozimego, jęczmienia jarego i owsa w stopniu oryginału 5% ceny.

C. Marża zarobkowa dla firm rozprowadzających.

Dopuszczalna wysokość marży zarobkowej dla przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia handlu zbożem siewnym kwalifikowanym ustalona zostaje: od 100 kg pszenicy ozimej, pszenicy jarej, żyta ozimego, jęczmienia jarego, jęczmienia ozimego i owsa w stopniu superelity, elity, oryginału i I odsiewu 10% ceny.

D. Podstawą obliczania dodatków kwalifikacyjnych dla producenta, opłat licencyjnych na rzecz hodowcy, marży zarobkowej dla przedsiębiorstw rozprowadzających, stanowi cena, jaką płać Polskie Zakłady Zbożowe za 100 kg odpowiedniego gatunku zboża konsumcyjnego w gotówce producentowi za pośrednictwem przedsiębiorstwa, posiadającego zezwolenia „B” lub „C” danego rejonu, gdzie zawierana jest umowa kupna-sprzedaży za zboże siewne. Dodatki kwalifikacyjne na rzecz producenta i opłaty licencyjne na rzecz hodowcy wypłaca przedsiębiorstwo uprawnione do prowadzenia handlu przy przejęciu materiału siewnego do rozprowadzenia.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb Kocioł

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z E. Szyr

Podsekretarz Stanu

522.

ORZECZENIE Nr. 7 Ministra Leśnictwa

z dnia 15 lipca 1948 r.

Na zasadzie art. 3 ust. 1 i 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dn. 3 stycznia 1946 r., o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 17 — wraz z późniejszymi zmianami) — § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. nr 16, poz. 62 — wraz z późniejszymi zmianami)

orzekam:

na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa wymienione w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały odpowiednio w następujących wykazach przedsiębiorstw:

- 1) wykaz nr 6, ogłoszony w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1 grudnia 1946 r., Nr. 25, poz. 133, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie z dnia 21 listopada 1946 r.;
 - 2) wykaz Nr. 5, ogłoszony w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 16 listopada 1946 r., Nr. 19, poz. 142, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw na Województwo Łódzkie z dnia 28 października 1946 r.;
 - 3) wykaz Nr. 6 ogłoszony w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 25 listopada 1946 r., Nr. 27, poz. 299, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Bydgoszczy z dnia 28 października 1946 r.;
 - 4) wykaz Nr. VIII, ogłoszony w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim z dn. 23 grudnia 1946 r., Nr. 30, poz. 333, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Bydgoszczy z dnia 16 grudnia 1946 r.;
 - 5) wykaz Nr. 1, ogłoszony w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 16 września 1946 r., Nr. 10, poz. 83, na podstawie zarządzenia (ogłoszenia) Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Kielcach z dnia 10 września 1946 r., L. dz. 46/46;
 - 6) wykaz Nr. 4, ogłoszony w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 7 grudnia 1946 r., Nr. 16, poz. 105, na podstawie zarządzenia (ogłoszenia) Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Kielcach z dnia 29 listopada 1946 r., L. dz. 294/46;
 - 7) wykaz Nr. 1 ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, z dnia 30 września 1946 r., Nr. 22, poz. 199, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 28 września 1946 r.;
 - 8) wykaz Nr. 5, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 8 listopada 1946 r., Nr. 26, poz. 236, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 28 października 1946 r.;
 - 9) wykaz Nr. 12, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 8 grudnia 1946 r. — Nr. 30, poz. 290, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw;
 - 10) wykaz Nr. 8, ogłoszony w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 stycznia 1947 r., Nr. 1, poz. 3, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 18 grudnia 1946 r.;
 - 11) wykaz Nr. 9, ogłoszony w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 stycznia 1947 r., Nr. 1, poz. 4, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 18 grudnia 1946 r.;
 - 12) wykaz Nr. 37, ogłoszony w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 11 sierpnia 1947 r., Nr. 24, poz. 320, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 24 lipca 1947 r.;
 - 13) wykaz Nr. 1, ogłoszony w Białostockim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 26 października 1946 r., Nr. 10, poz. 67, na podstawie zarządzenia Nr. 2 Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Białymstoku z dnia 5 października 1946 r.
- Odnosnie przedsiębiorstw oznaczonych w załączniku 1. p.: 1—4, 11, 12 nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r.
- Odnosnie przedsiębiorstwa oznaczonego w załączniku 1. p. 5 złożone przez zainteresowane osoby zarzuty Wojewódzka